

Alena Marie Kartáková

Alena se narodila 28. 10. 1947 v obci Košťany u Teplic. Své dětství s rodiči a bratrem prožila ve Mstišově, kam se z Košťan přestěhovali.

V Košťanech prožila krásné dětství. Měli blízko lesy, čas trávila s kamarády venku. V roklinách a místech, kde se otevírala šachta, se propadala zem, a tak tam hráli s pomocí hlíny své dětské války, horňáci proti dolňákům. Z dětství má dodnes o dva roky mladší kamarádku. Zde navštěvovala základní školu do 5. třídy. Následně základní školu dochodila do deváté třídy v Pozorce v Dubí. Na škole měla oblíbeného učitele pana Motla, pro jeho zahajování hodin matematiky zpěvem.

Odmala inklinovala k výtvarnému umění. Lákaly ji různé druhy hlíny v roklinách, ze kterých modelovala, a od malička věděla, že se chce ve svém životě věnovat výtvarnému umění. Rodiče pro to tehdy neměli pochopení.

Když vycházela devátou třídu, tak její maminka chtěla, aby nastoupila na obchodní akademii. Alena se vzpouzela, nechtěla udělat přijímací zkoušky, a tak je neudělala. Proti vůli rodičů se rozhodla nastoupit na učební obor Keramika. Vydala se do spojených keramických závodů a nastoupila do tříletého učebního oboru. Prošla dvouletým učebním oborem, kde se seznámila s různými výtvarnými osobnostmi. Následně se rozhodla a zkusila v době hlubokého komunismu přijímací zkoušku na Baťovu školu umění – uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti. Zkoušky dělala tajně. Z učebního oboru ji nechtěli pustit, byla výbornou žákyní. Alena i přesto odešla v 17 letech studovat uměleckou školu i proti vůli své maminky. Na škole studovala čtyři roky. Díky studiu na Moravě prožila nádherné mládí. Během studia navštěvovala soubor Hradišťan pod vedením pana Staňka. Během studia se seznámila se svým nastávajícím mužem. V roce 1968 zakončila úspěšně studium diplomovou prací a vytvořila čajovou soupravu, která se následně vyráběla ve Znojmě pro prodej na veřejnosti. Poté si Alena hledala své zaměstnání. Lákaly ji Litoměřice a Muzeum památek. S ohledem na rok 1968 byla nejdříve přijata, ale pro snižování pracovních stavů v kultuře na místo nenastoupila. Poté se vrátila k rodičům do Mstišova a hledala si práci. Dne 1. 8. 1968 nastoupila do oblastního vlastivědného muzea v Teplicích. Jako odborný pracovník v muzeu pro keramiku, sbírky keramiky a porcelánu pracovala pět let. V průběhu práce, kdy její manžel přerušil studium na AVU Praha obor sochařství a nastoupil do ústavu památkové péče v Ústí nad Labem, se hned začali věnovat výtvarné tvorbě.

V roce 1969 uzavřela se svým manželem manželství a také se účastnili své první výstavy. Na IV. Salon výtvarného umění v Teplicích jsme spolu s manželem vezli své exponáty na dvojkole že Mstišova do Teplic (1969).

Jejich první bydlení bylo v šatně zámku. S ohledem na potřebu většího prostoru pro tvoření hledali místo i pro ateliér. Byl jim přidělen nebytový prostor, na který si vzali půjčku 10.000 Kč, což bylo v roce 1969 hodně peněz.

Později jim byl přidělen byt ve špatném stavu a na opravu si opět vzali půjčku a z bytu v šatně se odstěhovali. Alena po pěti letech, v roce 1973, odešla s manželem na volnou nohu. Věnovali se práci, výstavám. V lázních Kyselka v Bílině, vystavovali veliké zahradní šachové figury, byly odcizeny. Jelikož výstava byla pojištěná, získali tak své první větší peníze od pojišťovny za jejich zcizené výrobky.

Alena realizovala neuvěřitelných 80 autorských výstav a 85 kolektivních výstav.

Během své kariéry na ni byly vyvíjeny velké tlaky, aby s manželem vstoupili do strany, kam nechtěli a bylo to pro ně nepředstavitelné, protože nesouhlasili s režimem. Z toho důvodu neměli téměř žádné zakázky od architektů a jejich obživa byla na základě prodeje jejich výrobků na výstavách, které pořádali každý rok.

V roce 1976 se přestěhovali do starého baráčku v Krupce. Tři roky se věnovala učitelství na Základní umělecké škole v Teplicích, protože měla malou dceru, rozhodla se práci v umělecké škole ukončit. Než podala výpověď, snažili se ji opět přesvědčit, aby vstoupila do strany KSČ a jmenovali ji ředitelkou lidové školy umění, což odmítla. Odešla ze školství a věnovala se péči o děti.

1997 zahájila výstavy na Zámeckém náměstí, které byly pravidelně každý rok, v roce 2023 svoji výstavní činnost uzavřela.

Své výtvary schraňovala pro svou myšlenku a velké přání mít stálou expozici v Krupce. Což se po 13 letech uskutečnilo, a tak v současnosti spolupracuje s MÚ Krupka na expozici A. M. & P. Kartákových v Krupce.

Její životní krédem, je netlačit na pilu. Také radí dnešním generacím myslet na to, že moderní technika a internet je dobrý sluha, ale zlý pán.

Alena má syna a dceru, 7 vnoučat a bydlí v malebné Krupce dodnes.

Životopis vypracovali žáci ZŠ a MŠ Teplická 400, Krupka

Nikola Málková, Anna Marie Polláková, Natalie Šüvegová, Jaroslav Macháček, Patrik Proksch